

[Carsten Andersen]

le sig kritisk om, selv må afgøre, om den finder kritikken relevant, og dermed vil holde sig den efterrettelig?«

#### Begrundelse

I svaret på mit spørgsmål nr. S 662 af 18. juni 1984 redegør ministeren om baggrunden for, at to af justitsministeriets vejledninger om psykiatriske patienters retsstilling ikke omtaler det grundlovshjemlede tilsyn.

Den 30. juli spurgte jeg ministeren, om jeg kunne opfatte ministerens svar som bekræftende på mit spørgsmål.

Den 3. august fik jeg det svar, at de behandlede institutioner selv må afgøre, hvordan de vil opfatte en kritisk udtalelse fra § 71-tilsynet.

Spørgsmålet af 18. juni 1984 – nr. S 662 – står stadig ubesvaret. Det har overordentlig stor betydning for offentlighedens opfattelse af § 71-tilsynets funktion, særlig set i lyset af tilsynets forestående besøg på den psykiatriske afdeling på sygehuset i Middelfart.

Svar (21/8 84):

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 862 oplyste justitsministeriet bl.a., at spørgsmålet om, hvilken betydning en myndighed med kompetence til at træffe afgørelser vedrørende behandlingen af psykiatriske patienter i givet fald vil tillægge en kritiserende udtalelse fra det af folketinget i henhold til grundlovens § 71, stk. 7, nedsatte tilsyn, må afgøres af den pågældende myndighed.

Det må således i sidste instans bero på den øverste ansvarlige for vedkommende myndighed, hvilke initiativer en eventuel kritiserende udtalelse måtte give anledning til.

#### Spm. nr. S 929

Til *arbejdsministeren* (14/8 84) af:

**Arne Jensen (S):**

»Hvor langt er regeringen kommet i sine overvejelser om en løsning af problemerne med de supplerende dagpenge?«

#### Begrundelse

I aftalen mellem regeringen og det radikale venstre af 25. april 1984 er anført, at afta-

lepartnerne vil tage spørgsmålet om de supplerende dagpenge op.

De ændringer, regeringen gennemførte i reglerne for supplerende dagpenge, rammer stadig urimelig hårdt. Det gælder for alle, der ikke har en fuld arbejdsuge. Blandt de udsatte grupper kan nævnes hjemme- og sygehjælpere samt ansatte i fiskeindustrien. For sidstnævnte gruppes vedkommende rammer reglerne ofte så hårdt, at hele bysamfund er mærket af dem.

De nye regler medfører ofte, at man sætter penge til, hvis man får arbejde i blot nogle få timer på en uge. Dette er oplagt urimeligt, og derfor er der god grund til snarest at finde en fornuftig løsning på de dårligt overvejede regler om supplerende dagpenge, som regeringen gennemførte.

Svar (22/8 84):

**Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):**

Indledningsvis vil jeg redegøre for baggrunden for indførelsen af reglen i arbejdsløshedsloven om, at supplerende dagpenge udbetales efter den særlige sats, der gælder for nyuddannede.

Indførelsen af denne regel er et led i regeringens bestræbelser for at nedbringe udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen.

Desuden tager reglen sigte på at begrænse omfanget af situationer, hvor arbejdsgivere eller ansatte indretter sig på en kombination af deltidsarbejde og supplerende arbejdsløshedsdagpenge, hvilket den forværede beskæftigelsessituation har givet øget mulighed for.

Reglen medvirker til at fremme en mere hensigtsmæssig struktur på dele af arbejdsmarkedet, som præges af løsere og uregelmæssige arbejdsforhold, for derigennem at medvirke til et øget udbud af fuldtidsbeskæftigelse til fuldtidsforsikrede.

Da det ikke kan udelukkes, at reglen kunne få utilsigtede virkninger inden for fagområder, der har mange kortvarige arbejdsforhold, blev der i arbejdsløshedsloven indsat en bemyndigelse for arbejdsdirektøren til – efter forhandling med landsarbejdsnævnet – at fastsætte særlige regler for sådanne fagområder.

Arbejdsdirektøren har i januar 1983 benyttet denne bemyndigelse til at udsende en bekendtgørelse om udbetaling af nedsatte dag-